Lag
om ändring i skattebrottslagen (1971:69);

SFS 1994:504
Utkom från trycket
den 8 juni 1994

utfärdad den 26 maj 1994.

Enligt riksdagens beslut[1] föreskrivs att 2 § skattebrottslagen (1971:69) skall ha följande lydelse.

2 §[2] Den som till ledning för myndighets beslut i fråga om skatt eller avgift uppsåtligen avger handling med oriktig uppgift och därigenom föranleder att skatt eller avgift inte påförs eller påförs med för lågt belopp eller tillgodoräknas med för högt belopp döms för *skattebedrägeri* till fängelse i högst två år.

Detsamma gäller den som med avsikt att skatt eller avgift inte skall påföras eller skall påföras med för lågt belopp underlåter att avge deklaration eller därmed jämförlig handling och därigenom föranleder att han eller den han företräder inte påförs skatt eller avgift eller påförs skatt eller avgift med för lågt belopp.

[1] Prop. 1993/94: 130, bet. 1993/94: JuU27, rskr. 1993/94:321.
[2] Senaste lydelse 1990:360.

För skattebedrägeri skall också den dömas som med avsikt att skatt inte skall påföras eller skall påföras med för lågt belopp överenskommer med sin arbetsgivare eller annan som är skyldig att utan föreläggande lämna kontrolluppgift enligt 3 kap. lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter, att denne skall underlåta att fullgöra sin uppgiftsskyldighet, och som därigenom föranleder att skatt på grundval av förenklad självdeklaration inte påförs eller påförs honom med för lågt belopp.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1994.

På regeringens vägnar

BO LUNDGREN

Karin Almgren
(Finansdepartementet)